LOEW'S

לאעו'ס יאנג־סטריט טהעאטער

אונאונסערבראכען 12 מיטאג ביז 11 נאכמיטאג
נאכמיטאג 10 סענט. 15 סענט.
אבענד 10 סענט 15 סענט און 25 ס

פאן 3600 — היי קלאס וואשרוים. באקאסיטס רעזערווירט.

נעקסטע וואך

דזש. סי באזיע

אין א מאן אויפ'ן ביעטש פון יס.
א מוזיקאלישע קאמעדיע מיט בילי בעטש
לאר און א עמהיגע קאמפאניע פון 13—קינדער—13

אלבערט " האמפארד און לעסער " וויל.
אלהאן אויף זייער לאלאישען וואדעוויל
"דער נים נעווינסער" פון וויל לעסער.

ארטנג נעבן און מאמע.
וואדעוויל און וועדיסמיל וויינטריילאקוויסט.
אין זיין נייע פארשטעלונג "א דאקטער"

היים און הארט
אקראבאטען

הערי סיידעל
"דירעקט פון דער נאם פעקטאר"

וואלעסקא סוראט אין „דזהעלאסיע"

א פינף אקטיגע מאמע פליי
„טשארלי טשעפלין"
"אין איזי ספרינס"

דער „אידישער זשורנאל"

ה. ווייגבערג פרעזידענט און דזשענעראל מענעדזשער

די איינציגע אידישע טעגליכע צייטונג אינ'ם פראוויינץ אנטעריא

קענעדיען דזשאיש פאבלישינג קאמפאני לימיטעד—אריסנעבער

251-253 קווין סט. וועסט טעלעפאן עדעלייר 3967

סובסקריפשאן פרייז: 3,50 א יאהר איינצעלנע קאפ. 1 סענט

צו וואס דאס איילעניש

פון י. ב־ם

עס איז שוין אן אלטער כלל, וועלכער איז פערוואנדעלט געווארען אין א שפריכוואר. „פון איילעניש קומט קיין גוטעס ניט אהיים". יעדע זאך וואס וויל געטהון ווערען, מוז געטהון ווערען מיט איבערלייגונג און ישוב הדעת, מיט דער גרעסטער אויפ־מערקזאמקייט, און נאר דאמאלס איז צו ערוואַרטען ערפאלג.

קאלטבלוטיגקייט, ישוב הדעת, איז די שעהנסטע זאך פון דער וועלט עטיקעטע, פון וועלכע מיר אידען צייכענען זיך אויס אממערסטען.

אין פיעלע פעלע זענען מיר די ווענ ווייזער. די לעהרער פאר אנדערע פעלקער, מיר צייגען, אז מיר זענען גענוג טאלעראנט, מיר פערשטעהען דעם דרך ארץ צו אנדערע, פאר עלטערע צו אונז, דורך וועלכען מיר ווערען געליבט.

אנדערש איז אבער, ווען מיר פערליערען דעם קאנטראל איבער זיך, פערגעסען דעם רעספעקט, און איינער ליפט איבער דעם אנדערען, יעדער וויל זיין דער ערשטער. יעדער יאגט זיך, יעדער שטופט זיך, אלע שטופען זיך צוזאמען אין א מאסע, געשרייען און געוואלדען, מען רייסט פון זיך ארונטער די מייערסטע קליידער, מען פערליערט צו דער זעלבער צייט אנדערע זאכען, און וואס קומט ארויס פון דער איילעניש?

זאלען די האנדלונגען פון דעם לעצטען שבת נאכטיגען באל פון דער גרויסער מאסע, עס זעלבסט איבערצייגען.

איבעראל איז נאך ביז צום חיינטיגען טאג, איינגעפיהרט, אז ביי א טהעאטער קאסע, ביי די באהנען וואקזאלען, און פערשיעדענע אנדערע פלעצער, וואו עס קומען גרויסע מאסען מענשען, ווערט אזעלכע געשטעלט א מאן פון דער פאליציי, וועלכער הויט אב די ארדנונג, אז דער וואס קומט דער ערשטער, זאל זיין דער ערשטער, מענשען זאלען זיך ניט שטופען און רייסען.

עס איז א זעלבסט פערשטענדליכע זאך, אז דער וואס קומט דער ערשטער דארף אויך בעקומען דער ערשטער, און זאלען זיך אלע געהמען שטופען מיט א מאהל, קען דאמאלס קיינער נאר ניט בעקומען, ווייל מען קען מיט איינמאל אלעמען ניט צופריעדענשטעלען.

מיר מיינען דא אויסדריקליך די אידישע יוגענד. די וואס געהען צו פערשיעדענע אינטערנעהמונגען, און פערוויילונגס פלעצער, מיט זייערע האנדלונגען.

די מייערסטע קליידער, די שעהנסטע מלבושים, ווערען בענוצט צו געהן צו א באל, אדער צו א פערוויילונג, וואבען און פועלייכט מאנאטען זיצען די זעלבע איינגענטהימער אין שווצען ביי די מאשינען, ביז זיי פערדיינען צו מאכען זיך דאס קלייד, דעם האק, אדער קויפען זיך דעם פוטער גארניטור.

זיי קומען צום באל, טהון אויס פון זיך זייערע אויבער מלבושים, גיבען עס אויעק צו די פערזאגען, וועלכע ווערען ספעציעל אויעקגעשטעלט פאר דעם צוועק און די לעצטע כעזאהלען עס.

וואלט מיט דער זעלבער געלאסענהייט, מיט דער זעלבער קאלטבלוטיגקייט, צוריק געפאדערט געווארען דער מלבוש, וואלט איהם דער איינגענטהימער זיכער צוריק בעקומען אין דער בעסטער אדרנונג.

פאסירט אבער גאר פערקעהרט.

אנשטאט ארונטער צו ווארפען פון זיך די מלבושים, ווייל די מזוק שפעלט, און עס לעבט זיך אין האל, כדי ניט צופערשפעטיגען צייט טהוט מען זיך אויס מיט דער גרעסטער געלאסענהייט. מען בעזארגט זיך מיט אלעס, מען פערפאקט אלעס.

דאגעגען ביים אהיים נעהן, פאסירט פיעלע מאל, דאס יעדער וויל זיין דער ערשטער, יעדער לויפט, כאפט, ווארפט, שטופט, שאנעווערט ניט קיינעס. מענשען ווערען אין חיות פערוואנדעלט